

Kirri olli nenda:

„I. Mehhed, kellel veel naest ei olle, pange tähhele: Tüttarlapset, kes totsi pölvwest on välja astunud, on kolme lisi seätud.

M 1 liik 18^{nest} 25 aastani.

M 2 liik 25^{nest} 30 aastani.

M 3 liik 30^{nest} 40 aastani.

M 1. need on täis lotust mehhele samisse polest. — mõnned pea üksed selle peale.

M 2. need on kartusse ja lotusse wahhel, kas loösilanne tulleb, ehk tullematta jäab.

M 3. need on jubba loösilasse otust omma süddamest kautanud, selle asemel tikkub kassit ja koera armastus nende süddamesse, pange agga tähhele.

II. Kuidas saab neio wannussest arro? Selle küsimissee peale on raske head nou anda; sed, fui neio jubba ea polest teises lisis on, siis omma aastaid iol öiete välja ei ütle. Kes selle küsimissee peale targaste wöib kostta, räfigo mulle sa.

III. Nored mehhed, pange kostumisse jures tähhele, et teie kanna asemel kuske maiasse ei to.”

Palwe peio pärast.

Lingi Leen olli ea polest teise lisi neio, ta olli holas kirriko käia, nago ennemuiste keik tüttarlapset sedda olnud. Kirriko-mees Mihkel panni mönda aega tähhele, kuid Leen ifka marratult kirriko jure tulleb, ja pärast fui ta eessimist korda sellad on ellistanud ja kirrikust välja tulnud. Leen ifka varsi üksipäini kirripusse läks, tükki aia järrel jälle välja tulli ja siis kirriko tenistusse aega otis. Mihkel tahtis hea melega teada sada, mis Leen üksi olles kirrikus peaks tegema. Ühhel pühhapäeval, fui Mihkel sellad eessimist kord ellistanud, näab ta Leni tullewad. Varsti olli tal nou petud, ta lähheb altari ja seina wahhele, kus seisrumi olli, nenda et fegi tedda ei woinud näha, kust ta ommeti keik näggi, mis altari ees sündis. Leen tulleb kirriko, watab ümber, astub altari ette, peästab suffa paedad lahti, lükkab suffad alla pole ja langeb pölweli nenda, et paljad pölwed wästo kiowi parrandat. (sel viisil peab Jummal viisist palvet kuulma) loeb „Jessa meiet” wöilse healega ärra. Pärast teeb üht isseärranis mahhedat ja halledat näggo